

1) przy stwierdzeniu pomoru lub zarazy należy zarządzić zamknięcie świń w zapowietrzonej zagrodzie z wzbronieniem wstępu do zapowietrzonego chlewu osobom obcym. Obsługa winna ograniczyć wstęp do zapowietrzonej zagrody (chlewu) jedynie dla dokonania niezbędnych czynności jak karmienia, pojenia sztuk chorych i opieki nad nimi oraz przeprowadzać dezynfekcję obuwia i zakażonego ubrania po każdej bytności w zapowietrzonym chlewie, oile ubranie nie było zabezpieczone głębokim fartuchem lub odpowiednim płaszczem.

2) po stwierdzeniu pierwszego wypadku pomoru lub zarazy, ogłosić wieś, folwark, miasto lub część miasta jako miejscowość zapowietrzoną i stosownie do tego przeprowadzić w tej zapowietrzonej miejscowości:

- a) rejestrację wszystkich świń,
- b) badanie wszystkich świń w zależności od istotnej potrzeby, a wrazie pomyślnego przebiegu choroby co 14 dni.
- c) zabronić wydawania świadectw pochodzenia i obrotu trzodą chlewną z wyjątkiem wypadków przewidzianych w rozporządzeniu mojem L. Wt. 11906 z dnia 6 X 1928 r. punkt 2-gi.

3) zwłoki padłych sztuk natychmiast usuwać z chlewów i zabezpieczać do dnia przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego przez zakopanie ich na nieznaną głębokość w obrębie zapowietrzonej zagrody.

4) ściśle wykonywać przepisy, dotyczące nieszkodliwego usuwania zwłok padłych zwierząt, oczyszczania i odkażania zakażonych chlewów, przedmiotów oraz osób zgodnie z przepisami, zamieszczonemi w § 351 zał. 2 i 6 rozp. Min. Roln. z dnia 9 I 1928 r.

5) stosownie do § 9 rozp. Min. Roln. z dnia 22 VIII 1928 r. (Dz. Ust. Nr. 42 poz. 408) zarządzać będę na poszczególnych obszarach zapowietrzonych i zagrożonych badanie lekarskie przy załadunku na stacjach kolejowych świń, jak również badanie przy wyładunku świń, pochodzących z obszarów zapowietrzonych lub zagrożonych.

6) w celu szybszego zlikwidowania pomoru i zarazy świń zgodnie z upoważnieniem, podanem w powołanym reskrypcie Ministerstwa Rolnictwa, na mocy art. 72 Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 VIII 1927 r. (Dz. Ust. Nr 77 poz. 673) będzie stosowane na moje zarządzenie w zagrodach zapowietrzonych przymusowo zabijanie całego pogłowia świń, oile można będzie przewidywać, że przez stosowanie wybicia, zaraza w danej miejscowości będzie całkowicie stłumiona.

Wybiecie zarażonych chlewni przy tych okolicznościach, po dokładnem zbadaniu miejscowych warunków, winno nastąpić jaknajrychlej.

Biorąc pod uwagę, że za padłe świnię wypłaca się zapomogi w takiej samej wysokości, jak za świnię chorą,

zabite na zarządzenie władzy, ze względów ekonomicznych uznają za uzasadnione stosowanie wybijania świń w zagrodach zapowietrzonych, w których znaczna część świń choruje.

W razie zarządzonego zabicia świń, od sztuk zabitych nie należy przysyłać części do zbadania w weterynaryjnych pracowniach rozpoznawczych, jeżeli pomór lub zaraza zostały już stwierdzone.

W razie potrzeby wybicia całego pogłowia świń w zapowietrzonych zagrodach, należy Panu Staroście niezwłocznie po stwierdzeniu przez pracownię rozpoznawczą pomoru lub zarazy wystąpić do mnie z wnioskiem (telefonogramem), uzasadniającym potrzebę wybicia. — Jednocześnie upoważniam Pana Starostę do zarządzenia w zakresie własnym zabicia w zapowietrzonej zagrodzie do 5-ciu świń dorosłych i osesków od tych świń, chorych i podejrzanych o zarazę.

7) Przy uboju świń chorych i podejrzanych o pomór lub zarazę należy jaknajściślej przestrzegać § 352 wspomnianego rozp. Min. Roln. Narządy i części chorobowo zmienione w każdym wypadku zniszczyć. Całą sztukę należy uznać za niezdatną do spożycia wówczas, gdy zostanie stwierdzonem wychudzenie lub znaczne zmiany w mięsie (mięśniach i tłuszczu) albo zmiany, wskazujące na ogólne zakażenie. Nader ważne i obowiązkowe jest, by przy zniszczeniu niezdatnych do spożycia sztuk i ich części postępowano jaknajściślej według obowiązujących przepisów (załącznik Nr 6 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r.). O ile mięso zostanie uznane za warunkowo zdatne, należy ściśle przestrzegać, aby mięso i tłuszcz zostały dopuszczane do spożycia dopiero po przetopieniu lub dostatecznem ugotowaniu w wodzie lub parze, względnie marynowaniu w ciągu 3-ch tygodni.

Zwracam uwagę, że w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. Ust. Nr 77 poz. 673) i rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9-go stycznia 1928 r. (Dz. Ust. Nr. 19 poz. 167), właściciel po zastosowaniu przez władze państwowe uboju z urzędu zasadniczo pozostaje nadal posiadaczem tych sztuk zabitych z urzędu i uznanych za zdatne do spożycia lub zużycia dla celów technicznych.

8) Stosownie do wymienionego w nagłówku reskryptu Ministerstwa Rolnictwa będę wydawał na wniosek Pana Starosty pozwolenia na dokonanie przez lekarzy weterynaryjnych szczepień w zagrodach zapowietrzonych oraz w zagrodach zagrożonych, o ile nie zostanie zarządzone zabicie zwierząt i o ile będzie uzasadnienie do wniosku o możliwości przerwania zarazy w drodze przeprowadzenia szczepień.